

dat een grote informatievoorsprong heeft, met name voor wat betreft de inhoud van de materiële belastingwetgeving.⁸⁴⁰ Het gaat dan niet alleen om de wetgeving, maar ook om de door de minister van Financiën en zijn staatssecretaris uitgevaardigde resoluties, de rechterlijke uitspraken en het door de belastingdienst uitgezette beleid.^{841 842}

De rechter zou dus een tegenwicht moeten vormen voor de ongelijkwaardigheid van procespartijen. Dat kan hij ook, want hij bepaalt het verloop van de procedure (beginsel nummer 1) en vult, zoals gezegd, indien nodig zowel de feiten als de rechtsgronden aan.⁸⁴³ Anderzijds is de rechter ook op administratief terrein gehouden om binnen de omvang van het voorgelegde geschil te blijven.⁸⁴⁴

3.8.8.3a De meningen uit de rechtspraak

De meningen uit de rechtspraak onderschrijven een zekere fiscale achterstand van belastingbetalers, als gevolg van een gebrek aan ervaring, een gebrekkige kennis van het belastingrecht, maar vooral ook omdat de belastingwetgeving te ingewikkeld is. Medewerkers van de belastingdienst merken in dit verband op:

- *degene die zijn eigen fiscale zaken behandelt heeft het vaakst problemen met opgelegde aanslagen en opgelegde correcties. Hij heeft geen ervaring met fiscale ganggelegenheden en geeft een eigen interpretatie aan de wetgeving.*
- *er bestaat onvoldoende kennis van de wet.*
- *men is ondeskundig en de wet is moeilijk te lezen.*
- *mensen kunnen bepaalde uitgaven hebben, waarvan zij menen dat ze aftrekbaar moeten zijn.*
- *ze weten vaak niet waar ze over praten*

Belastingbetalers merken op:

- *je krijgt vaak het gevoel dat je bij voorbaat in de beklagdenbank wordt geplaatst; datgene wat je naar eer en geweten invult wordt kennelijk niet geloofd.*
- *er is sprake van een kennisachterstand.*
- *heel veel regels zijn voor een leek niet duidelijk.*
- *ik heb te weinig kennis van zaken.*
- *de regelgeving is te ondoorzichtig en er sprake van een ongelijk kennisniveau.*

Belastingadviseurs schrijven:

⁸⁴⁰ A.G. van Galen, H.Th.J.F. van Maarseveen[23, blz. 52].

⁸⁴¹ L.A. de Blicq e.a. [27, blz. 202, 203].

⁸⁴² K.L.H. van Mens[57, blz. 1401e v.] wijst op artikel 110 Grondwet. Dit artikel geeft aan dat de overheid bij de uitvoering van haar taak openbaarheid moet betrachten. De belastingheffing moet voor iedereen en in alle delen van het land op gelijke wijze geschieden. Met voldoende openbaarheid en openheid kan gestalte worden gegeven aan eenheid in het gevoerde beleid. Dit voorkomt tevens, dat misbruik wordt gemaakt van (voor) wetenschap, die de een wel en de ander niet heeft. Nadeel van voldoende openbaarheid is volgens hem dat dit meer mankracht en daardoor meer kosten zal vergen, onder meer, omdat meer belastingbetalers een beroep zullen doen op de toepassing van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het gelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

⁸⁴³ Zie artikel 8:69 Awb.

⁸⁴⁴ A.Q.C. Tak[18, blz. 16, 153 e.v].